

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΔΡΑΚΟΣ

Αθήνα, 9 Ιανουαρίου 1916 – Αθήνα, 23 Ιανουαρίου 2002

- Πρωτότοκος γιος του Παναγιώτη Δράκου.
- Αριστούχος της ΑΣΟΕΕ.
- Υπηρέτησε επί 26 συναπτά έτη εις τον ΣΕΒ καταλαμβάνων διάφορες θέσεις στη Διοίκησή του. Σε ηλικία μόλις 31 ετών είναι Γενικός Γραμματέας, με Πρόεδρο τον Χριστόφορο Κατσάμπα (1947). Το 1958 αναδεικνύεται Πρόεδρος και θα παραμείνει στο ανώτατο αυτό αξίωμα του Συνδέσμου επί μια δεκαετία με μια ενδιάμεση διακοπή. Κατά τη διάρκεια της προεδρικής θητείας του, καθιέρωσε πολιτική ανοικτής και συνεχούς επικοινωνίας με την Κοινή Γνώμη. Μεταξύ των πρωτοβουλιών του στο πλαίσιο αυτό ήταν και η έκδοση μηνιαίου ενημερωτικού Δελτίου (του οποίου η κυκλοφορία συνεχίζεται μέχρι σήμερα).
- Επίσης, ως Πρόεδρος του ΣΕΒ, αγωνίστηκε για να προσδώσει στην Ελληνική Βιομηχανία ευρύτερους ευρωπαϊκούς προσανατολισμούς. Ήδη από τα πρώτα στάδια της σύνδεσης της Ελλάδας με την (τότε) ΕΟΚ, ίδρυσε Γραφείο του ΣΕΒ στις Βρυξέλλες. Με τους φόβους και τις επιφυλάξεις των συναδέλφων του βιομηχάνων, οι οποίοι προβληματίζονταν από την «εισβολή» των Ευρωπαίων στην Ελληνική αγορά, απαντούσε με το παράδειγμα της «ΙΖΟΛΑ», η οποία όχι μόνο ανέπτυξε ραγδαία τον κύκλο των εργασιών της στην εσωτερική αγορά, αλλά επιτύγχανε και αξιόλογες εξαγωγικές επιδοτήσεις (βλ. κατωτέρω).
- Ως επιχειρηματίας (και ειδικότερα ως βιομήχανος) υπήρξε πρωτοπόρος και οραματιστής. Εισηγάγε στην Ελλάδα φιλοσοφία και συστήματα παντελώς άγνωστα στη χώρα. Παρέλαβε, μετά τον πόλεμο, μια σημαντική για τα ελληνικά δεδομένα, αλλά ασήμαντη για την ευρωπαϊκή πραγματικότητα, βιομηχανία, την «ΙΖΟΛΑ» (που είχε ιδρύσει ο πατέρας του Παναγιώτης Δράκος το 1936, αλλά είχε υποστεί μεγάλες δοκιμασίες κατά τον πόλεμο και την κατοχή) και την κατέστησε πρότυπο συγχρόνως Ευρωπαϊκού βιομηχανικού συγκροτήματος, απασχολώντας χιλιάδες εργαζομένων (πλέον των 2.400). Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό ότι η «ΙΖΟΛΑ», ήδη από την δεκαετία του '50, κατατάσσεται 5^η από πλευράς απασχολούμενων και 7^η από πλευράς κεφαλαίων, μεταξύ των 100 μεγαλύτερων ελληνικών βιομηχανιών.
- Κατά την περίοδο της πλήρους ανάπτυξής του, το συγκρότημα της «ΙΖΟΛΑ» περιελάμβανε 6 μεγάλες επιχειρηματικές μονάδες.

- Συνεπής προς την επιχειρηματική φιλοσοφία του, της οποίας κύριος μοχλός υπήρξε η συνεργασία υπό πάσα μορφή και σε κάθε κλίμακα, δημιούργησε πλέγματα συνεργασίας με μεγάλα ευρωπαϊκά και αμερικανικά βιομηχανικά συγκροτήματα (όπως λ.χ. με την Whirlpool – RCA), τα οποία προσέφεραν όχι μόνο τεχνογνωσία (know how) αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις και κεφάλαια συμμετέχοντα στο κεφάλαιο της «ΙΖΟΛΑ».
- Χαρακτηριστικό της αλματώδους ανάπτυξης που γνώρισε η «ΙΖΟΛΑ» κατά την περίοδο 1950-1970 είναι και το γεγονός ότι έφτασε στο σημείο να εξάγει (μόνη της ή με συνεργασίες) το 1/3 της συνολικής παραγωγής της! Και ας μην λησμονούμε ότι τα προϊόντα της «ΙΖΟΛΑ» ήταν προηγμένης (για την εποχή) τεχνογνωσίας, τα οποία μέχρι τότε εισάγονταν από το εξωτερικό διότι δεν υπήρχε εγχώρια παραγωγή.
- Ποιο ήταν το μυστικό της πρωτόγνωρης (τουλάχιστον για τα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας) επιτυχίας της «ΙΖΟΛΑ» ?

Η απάντηση είναι απλή και ανεπίδεκτη οποιασδήποτε αμφισβητήσεως: Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΑΚΟΣ, ο οποίος δικαιωματικά θεωρείται ως ο αναμορφωτής της ελληνικής βιομηχανίας σε όλους τους τομείς της. Τολμηρός και αποφασιστικός, με έντονα ανεπτυγμένο το αίσθημα της κοινωνικής ευθύνης, εισήγαγε στην ελληνική βιομηχανία αλλά και γενικότερα στην ελληνική κοινωνία, θεσμούς που σήμερα θεωρούνται ως δεδομένοι αλλά τότε, στις δεκαετίες του '50 και του '60 κρίνονταν ως επαναστατικοί και συχνά ουτοπικοί!

Ας θυμηθούμε μερικούς από τους καινοτόμους αυτούς θεσμούς, που η γένεσή τους οφείλεται στον Γεώργιο Δράκο:

- ⇒ Προκειμένου να αναπτύξει το αίσθημα ευθύνης των εργαζομένων και να τους καταστήσει ενεργούς δημιουργούς της παραγωγικής διαδικασίας, καθιέρωσε τα συμβούλια προσωπικού, τα οποία είχαν ουσιαστικές αρμοδιότητες και συγκεκριμένους τομείς ευθύνης. Η πρωτοβουλία αυτή, συνηγορούσα και της τότε πολιτικής κατάστασης της χώρας, είχε χαρακτηριστεί από ορισμένους επιχειρηματικούς κύκλους ως άκρως επικίνδυνη για το μέλλον της ελληνικής βιομηχανίας.
- ⇒ Ο Γεώργιος Δράκος πρέσβευε ότι η υπεύθυνη εργασία δεν συνεπάγεται μόνο υποχρεώσεις αλλά δικαιούται και αντίστοιχης ανταμοιβής. Καθιέρωσε, λοιπόν, την συμμετοχή των εργαζομένων στα κέρδη της επιχείρησης (άλλη «επαναστατική» καινοτομία). Η συμμετοχή έκαστου βασιζόταν σε δυο παράγοντες: τα έτη εργασίας του στην επιχείρηση (πιστότητα) και τις συγκεκριμένες επιδόσεις του (ποιότητα).

- ⇒ Παράλληλα, η «ΙΖΟΛΑ» προχώρησε και σε μια άλλη καινοτομία, που αφορούσε στους εργαζομένους: σύναψε πρόσθετη ασφάλιση, άσχετη προς το ΙΚΑ, η οποία περιέλαβε όλους τους απασχολούμενους στον Όμιλο, ανεξαρτήτως της μορφής απασχόλησης (εργατοτεχνίτες, υπάλληλοι κλπ.).
- ⇒ Η υψηλή και ποιοτική παραγωγικότητα των εργαζομένων απασχολούσε ιδιαίτερα τον Γεώργιο Δράκο, ο οποίος γνώριζε ότι μόνο έτσι η «ΙΖΟΛΑ» θα καθίστατο διεθνώς ανταγωνιστική. Μερίμνησε, λοιπόν, για την πολλαπλή επιμόρφωση των στελεχών της επιχείρησης με:
- Τη διοργάνωση συνεχών σεμιναρίων επιμόρφωσης.
 - Την αποστολή στελεχών στο εξωτερικό για ενημέρωση για τις σύγχρονες μεθόδους παραγωγής και τα συστήματα marketing.
 - Την έκδοση ειδικών εγχειριδίων (που προορίζονταν μόνο για εσωτερική διακίνηση μεταξύ των εργαζομένων).
 - Την έκδοση μηνιαίου ενημερωτικού δελτίου ευρύτερης κυκλοφορίας (δηλαδή και εκτός της επιχείρησης).
- ⇒ Είναι, ασφαλώς, πολύ δύσκολο να κρίνουμε ποια από τις τόσες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες που ανέλαβε ο Γεώργιος Δράκος υπήρξε η σημαντικότερη. Όμως αναμφισβήτητα η εξυπηρέτηση της πελατείας μετά την πώληση του προϊόντος, το γνωστό σε όλους μας after sales service όπως ονομάζεται σήμερα, υπήρξε αληθινή επανάσταση για την ελληνική αγορά της δεκαετίας του '50 - '60. Ο αγοραστής γνώριζε ότι μαζί με το ψυγείο ή την ηλεκτρική κουζίνα της «ΙΖΟΛΑ» που αγοράζει, εξασφάλιζε και μια αποτελεσματική εξυπηρέτηση, άγνωστη μέχρι τότε στην Ελλάδα. Το ΚΕΠ (όπως ονομάστηκε η υπηρεσία εξυπηρέτησης πελατών) οργανώθηκε αυτόνομα (ανεξάρτητα δηλαδή από τον εμπορικό οργανισμό της «ΙΖΟΛΑ») και κάλυψε όλη σχεδόν την Ελλάδα. Δεν αποτέλεσε μόνο ένα αποτελεσματικό όπλο απέναντι στον ξένο ανταγωνισμό. Υπήρξε, παράλληλα, μια προσφορά προς το κοινωνικό σύνολο, που αισθάνθηκε πλέον ότι πίσω από κάθε συσκευή «ΙΖΟΛΑ», λειτουργούσε ένας ταχυκίνητος αποτελεσματικός μηχανισμός εξυπηρέτησης.
- ⇒ Μια άλλη επαναστατική καινοτομία του Γεωργίου Δράκου υπήρξε η δημιουργία και λειτουργία της ΒΕΣ. Η ΒΕΣ αποτελείτο από εκατοντάδες Ομορρύθμους Εταιρίες, στις οποίες μετείχαν ισότιμα η «ΙΖΟΛΑ» και ένας πωλητής σε κάθε περίπτωση, που με αυτόν τον τρόπο από υπάλληλος γινόταν έμπορος-επιχειρηματίας! Η κοινωνική σημασία αυτού του μοναδικού θεσμού υπήρξε τεράστια αλλά δυστυχώς δεν έγινε αντιληπτή ούτε από την Πολιτεία ούτε από το κοινωνικό σύνολο.

Τέλος, ο Γεώργιος Δράκος υπήρξε συγγραφέας αξιόλογος και αποκαλυπτικός. Συνέγραψε δωδεκάδα βιβλίων, εκ των οποίων τα έξη αναφέρονταν στην επιχειρηματική «περιπέτεια» που βίωσε με την «ΙΖΟΛΑ» και τα υπόλοιπα ήταν γενικού (κοινωνικού) ενδιαφέροντος.